

ច្បាប់

ស្តីពី

របបសេវាដល់វិញ្ញាណកម្មនិង

សេវាដល់បុគ្គលិកសេវាសាធារណៈ

ចំពោះយោធិន ដែលក្នុងយោធាពលខេត្តក្រចេះ

ច្បាប់

ស្តីពី

របបសោធននិវត្តន៍និង

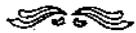
សោធនធាតុបង់សមត្ថភាពការខោរ

ចំពោះយោធិន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ

ជំពូកទី ១

របបសោធននិវត្តន៍

មាត្រា ១

យោធិនទាំង ២ ភេទ ដែលបានបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ហើយអាចចូលនិវត្តន៍បាន លុះតែបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

ក - បុរសត្រូវមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ និងមានរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋប្បវេណី ២០ ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។

ខ - នារីត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងមានរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋប្បវេណី ១៥ ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។

រយៈពេលបំរើការងារ ២០ ឆ្នាំ និង ១៥ ឆ្នាំខាងលើនេះ ត្រូវមានរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកង

យោធពលខេមរភូមិន្ទយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ជាបន្តបន្ទាប់មុនពេលចូលនិវត្តន៍ ។

មាត្រា ២

យោធិនទាំង ២ ភេទ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ អាចទទួលរបបសោធននិវត្តន៍បានត្រូវមាន លក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

ក - របបសោធននិវត្តន៍អប្បបរមា

១ - យោធិនដែលបំពេញលក្ខខណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ នៃច្បាប់នេះ ឬ

២ - ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារព្រោះថ្នាក់ ឬការងារ

ប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៨ ឆ្នាំ ចំពោះនារី លក្ខខណ្ឌអាយុនិងរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋប្បវេណី ត្រូវបាន ៥ ឆ្នាំ ឬ

៣ - ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារ
ប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១២ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៩ ឆ្នាំ ចំពោះស្ត្រី លក្ខខណ្ឌអាជ្ញាធរច្បាប់ ៥ ឆ្នាំ តែពុំមាន
លក្ខខណ្ឌរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋមន្ត្រី ឬ

៤ - ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារ
ប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១០ ឆ្នាំ ចំពោះស្ត្រី ពុំមានលក្ខខណ្ឌអាជ្ញាធរច្បាប់និងរយៈពេលបំរើការងារ
រដ្ឋមន្ត្រីមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ១៩ ឬ

៥ - ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារផ្សេងៗ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ចំនួន
២០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះស្ត្រី ពុំមានលក្ខខណ្ឌអាជ្ញាធរច្បាប់និងរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋមន្ត្រីមានចែងក្នុង
មាត្រា ១ ១៩ ។

ខ - របបសោធននិវត្តន៍អតិបរមា ៖

១ - បុរសត្រូវមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរ
ភូមិន្ទចំនួន ២០ ឆ្នាំ ស្ត្រីត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទចំនួន ១៥ ឆ្នាំ
ឬ

២ - បុរសត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារ
គ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។ ស្ត្រីត្រូវមានអាយុ ៤៥ ឆ្នាំ
និងរយៈពេលបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាព ចំនួន ១០ ឆ្នាំ ក្នុងកង
យោធពលខេមរភូមិន្ទ ឬ

៣ - ឧត្តមសេនីយ៍ ឬវិរជន ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូច
មានចែងនៅចំណុច "ក" ក្នុងមាត្រា ២ ត្រូវបានទទួលរបបសោធននិវត្តន៍អតិបរមា ឬ

៤ - ចំពោះយោធិនពិការដែលនៅបំរើការងារជាប់រហូតដល់ចូលនិវត្តន៍ ត្រូវបានទទួល
របបសោធននិវត្តន៍អតិបរមាដូចមានចែងក្នុងចំណុច "ខ" នៃមាត្រា ២ ។

មាត្រា ៣ -

របៀបគិតរយៈពេលបំរើការងារព្រមទាំងការកំណត់តំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះ
ពាល់សុខភាពដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១ និងមាត្រា ២ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤

យោធិនទាំងពីរភេទ ដែលមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងចំណុច "ក" មាត្រា ២ នៃ ច្បាប់នេះ មិនទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍ឡើយ តែទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្តាច់សរុបមួយ ស្មើនឹងប្រេងប្រាក់ប្រចាំខែចុងក្រោយ របស់សាមីខ្លួន គុណនឹងចំនួនឆ្នាំដែលបានបំរើការងារ ។ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះមិនត្រូវតិចជាងប្រេងប្រាក់ ៦ ខែចុងក្រោយរបស់ សាមីខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា ៥

ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

- ១- ប្រាក់សោធននិវត្តន៍អប្បបរមាប្រចាំខែស្មើ ៥០ ភាគរយនៃប្រេងប្រាក់ឧបត្ថម្ភសក្តិប្រចាំខែចុង ក្រោយ ។ ប្រាក់នេះត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១ឆ្នាំ ២ ភាគរយទៀត រាប់ចាប់ពីឆ្នាំទី ៤ នៃរយៈពេលបំរើការងារយោធា ឬ ចាប់ពីឆ្នាំទី ៦ នៃរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋ ។ តែសរុបមិនត្រូវលើស ៨០ ភាគរយនៃប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិបរមា ឡើយ ។
- ២- ប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិបរមាប្រចាំខែស្មើ ៨០ ភាគរយនៃប្រេងប្រាក់ឧបត្ថម្ភសក្តិប្រចាំខែចុង ក្រោយ ។
- ៣- ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ទាបបំផុតមិនត្រូវតិចជាងប្រេងប្រាក់ឧបត្ថម្ភសក្តិអប្បបរមារបស់នាយ ទាហានឡើយ ។
- ៤- យោធិនដែលបានចូលបំរើការងារក្នុងយោធាមុនឆ្នាំ ១៩៧០ ឬរឹបបានត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ២០ ភាគរយនៃប្រេងប្រាក់ឧបត្ថម្ភសក្តិថែមទៀត ។
- ៥- យោធិនដែលចូលបំរើការងារក្នុងយោធាមុនឆ្នាំ ១៩៧៩ ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃប្រេងប្រាក់ឧបត្ថម្ភសក្តិថែមទៀត ។
- ៦- យោធិនដែលធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាព ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃប្រេងប្រាក់ឧបត្ថម្ភសក្តិថែមទៀត ។

មាត្រា ៦

របបបន្ថែមផ្សេងៗសម្រាប់ចូលនិវត្តន៍ ៖

- ១- ត្រូវទទួលបានប្រាក់បន្ថែមមួយលើកស្មើ ៨ ខែ នៃប្រេងប្រាក់ប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។
- ២- អាចសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកពី ៦ ដល់ ១២ ខែ គិតតាមឋានៈសក្តិ និងករណីចាំបាច់ របស់យោធិនម្នាក់ៗមុនពេលចូលនិវត្តន៍ ។

៣_ ក្រោយពីចូលនិវត្តន៍ហើយ បើមានជំងឺ ឬគ្រោះថ្នាក់ ឬស្ថាប័នត្រូវបានទទួលរងរបបធានារ៉ាប់រង សង្គមរដ្ឋប្រវត្តិ រាជការស្ថិតចូលនិវត្តន៍ដទៃទៀត ។

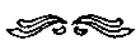
មាត្រា ៧_

យោធិនទាំង ២ ភេទចូលនិវត្តន៍ ឬចាត់បង់សមត្ថភាពការងារមានសិទ្ធិស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានរបស់ កងយោធពលខេមរភូមិន្ទក្នុងកិច្ចប្រជាតិផ្សេងៗ ។ ប្រាក់ចំណាយឯកសណ្ឋាននេះជាបន្តការបស់ថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ៨_

យោធិនទាំងពីរភេទដែលបានចំពេញលក្ខខណ្ឌចូលនិវត្តន៍ អាចបន្តការងារ ១ឆ្នាំម្តងៗដោយមានការ ស្នើសុំពីសាមីខ្លួន និងមានការយល់ព្រមពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចផង ។
រយៈពេលសុំបន្តការងារមិនអាចលើសពី ៥ ឆ្នាំឡើយ ។

ជំពូកទី ២ របបសេវាធនធានរបស់សមត្ថភាពការងារ

មាត្រា ៩_

យោធិនទាំងពីរភេទដែលចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ៖

ក_ ដោយសារជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ចាស់ជរា គ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗតែមិនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ហើយមិនគ្រប់ លក្ខណៈជាយោធិនពិការអាចទទួលរបបសេវាធនធានរបស់សមត្ថភាពការងារបាន លុះត្រាតែបានបំរើការងាររដ្ឋមយ៉ាងតិច ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១០ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ។

រយៈពេល ១៥ ឆ្នាំ និង ១០ ឆ្នាំ ខាងលើនេះ ត្រូវមានរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកង យោធពលខេមរភូមិន្ទយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ជាបន្តបន្ទាប់មុនពេលចូលចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ។

ខ_ ដោយសារបំពេញភារកិច្ចធ្វើការនៅតំបន់ប៉ៃបាក់ ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់ សុខភាព ដោយពុំគិតពីអាយុ និងរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋមឡើយ ហើយត្រូវបានកំរិតការចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ជា ៣ ថ្នាក់ដូចខាងក្រោម ៖

- ថ្នាក់ទី ១ ចាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៨០ ភាគរយ
- ថ្នាក់ទី ២ ចាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៦០ ភាគរយ
- ថ្នាក់ទី ៣ ចាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៤០ ភាគរយ ។

មាត្រា ១០._

លក្ខខណ្ឌជាក់ស្តែងនៃការចាត់បង់សមត្ថភាពការងារសម្រាប់ថ្នាក់នីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១១._

យោធិនទាំងពីរភេទ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ៩ នៃច្បាប់នេះ រួមទាំងមន្ត្រីរូបសោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារឡើយ ។ ករណីនេះ រដ្ឋបញ្ជូនមួយលើកគត់ ស្ទើរប្រៀបស្របសំខ្លួន គុណចំនួនឆ្នាំដែលបានបំរើការងារ ប៉ុន្តែទឹកប្រាក់នេះ មិនត្រូវគិតចេញប្រៀប ៦ ខែរបស់សាមីខ្លួន ឡើយ ។

មាត្រា ១២._

ប្រាក់សោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារប្រចាំខែ ចែកចេញជាពីរផ្នែកដូចខាងក្រោម ៖

ក_ ប្រាក់សោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារប្រចាំខែស្មើនឹង ៥០ ភាគរយ នៃប្រៀបសំខ្លួនស្តីពីចុងក្រោយត្រូវបានផ្តល់ចំពោះ ៖

១_ យោធិនដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងចំណុច ក ក្នុង

មាត្រា ៩ នៃច្បាប់នេះ ។

២_ យោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬចុះ ពេលសុខភាពចំនួន ១០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៨ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ។

ប្រាក់សោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារអប្បបរមាប្រចាំខែស្មើ ៥០ ភាគរយ នៃប្រៀបសំខ្លួនស្តី ប្រចាំខែចុងក្រោយ ត្រូវបានកាត់បន្ថយ ១ ឆ្នាំ ១.៥ ភាគរយទៀតចាប់ពីឆ្នាំទី ៤ នៃរយៈពេលបំរើការងារយោ- ធា ឬចាប់ពីឆ្នាំទី ៦ នៃរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋ ។ នៃប្រាក់សរុបមិនត្រូវលើស ៦០ ភាគរយ នៃប្រាក់សោធនចាត់ បង់សមត្ថភាពការងារឡើយ ។

ខ_ ប្រាក់សោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ៖

- យោធិនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ១ ទទួលបាន ១០០ ភាគរយ នៃប្រៀបសំខ្លួនស្តីពីចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

- យោធិនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ២ ទទួលបាន ៨០ ភាគរយ នៃប្រៀបសំខ្លួនស្តីពីចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

- យោធិនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ៣ ទទួលបាន ៦០ ភាគរយ នៃប្រៀបសំខ្លួនស្តីពីចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារទាបបំផុតមិនត្រូវតិចជាង ៩០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរ-
សក្តិអប្បបរមារបស់នាយទាហានឡើយ ។

យោធិនដែលធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬចំណុះសុខភាពត្រូវបានអត្រាបន្ថែម
១៥ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរសក្តិថែមទៀត ។

យោធិនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ១ ត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រចាំខែបន្ថែមសម្រាប់អ្នក-
ជំនួយកិច្ចការក្នុងផ្ទះស្មើនឹងប្រាក់បៀវត្សអប្បបរមា និងប្រាក់បំណាច់របស់យុទ្ធជនថ្នាក់ ។

ចំណេញវិធាននៃកម្មវិធីយោធាពលខេមរភូមិន្ទត្រូវបានទទួលអត្រាបន្ថែម ១០ ភាគរយ នៃបៀវត្ស
ឋានន្តរសក្តិថែមទៀត ។

មាត្រា ១៣ .

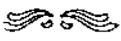
របបបន្ថែមផ្សេងៗចំពោះយោធិនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ៖

- ១- ត្រូវបានទទួលប្រាក់បន្ថែម ១ លើកស្មើនឹង ៦ ខែ នៃបៀវត្សប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់
សាមីខ្លួន ។
- ២- បើគ្មានទីបំផ្លែក រដ្ឋទទួលបន្ទុកយកទៅស្នាក់នៅមជ្ឈមណ្ឌលរបស់រដ្ឋ ។ ក្នុងករណីនេះ
សាមីខ្លួនទទួលបានប្រាក់បន្ថែមខាងលើតែ ៥០ ភាគរយប៉ុណ្ណោះ ។
- ៣- ពេលមានជំងឺ គ្រោះថ្នាក់ ឬស្លាប់ត្រូវបានទទួលរបបធានារ៉ាប់រងសង្គមដូចយោធិនចូល
និវត្តន៍ដែរ ។

មាត្រា ១៤ .

ប្រាក់ធានារ៉ាប់រងសម្រាប់គ្រួសារ ក្រោយមរណភាពរបស់និវត្តជន និងអ្នកចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ
រដ្ឋធានាដោះស្រាយតែម្តងគត់ស្មើនឹងប្រាក់បៀវត្ស និងប្រាក់បំណាច់របស់សាមីជន តុលានឹង ១២ ខែ ។

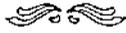
ជំពូកទី ៣
អំពីអន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៥ .

ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងាររបស់យោធិន នៃកម្មវិធីយោធាពលខេមរភូមិន្ទ
បានមកពីប្រាក់ឧបត្ថម្ភរបស់រដ្ឋរៀបរយខែស្មើនឹង ៦ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរសក្តិរបស់យោធិនម្នាក់ ៗ ។

ជំពូកទី ៤
អវសានប្បញ្ញត្តិ

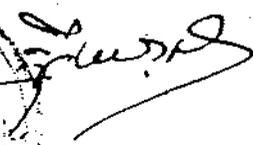

មាត្រា ១៦

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
អនុម័តនៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤
នាសម័យប្រជុំសាមញ្ញលើកទី ៣ នីតិកាលទី ១ ។
ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤

រដ្ឋមន្ត្រីសភាស្តីទី

ហ៊ុន សែន